

[Baadsgaard]

måde, men hvad betyder det? Hvad betyder det for folkepensionisten? Og hvad betyder det for den enlige mor på bistand? Samtidig får vi at vide, at huslejen i den lidt ældre del af boligmassen skal stige, men der er intet i redegørelsen, der beskriver, hvilken betydning disse huslejestigninger vil få for udgifterne til individuel boligstøtte.

Der redegøres godt nok for årsagerne til stigningen i udgifterne til boligstøtten: der bliver flere pensionister, og pensionisterne bor bedre takket være en god ældreboliglov.

Mener ministeren, at disse årsager retfærdiggør, at ydelsen til den enkelte bliver skåret ned eller skal skæres ned?

Det hedder også, at det er nødvendigt, for at regeringen kan nedsætte skattetrykket. Her ser vi jo tydeligt, at det er de dårligst stillede, der skal betale for regeringens skattelettelser.

For øvrigt mangler vi også i redegørelsen at få oplyst, hvordan man agter at gennemføre de generelle huslejestigninger.

Skal alle boliger fra samme årgang have samme stigning uanset den aktuelle leje? Eller skal alle boliger fra samme årgang have samme husleje uanset boligens kvalitet? Det ved vi stadig intet om.

Og hvad skal pengene bruges til? I det ene øjeblik skal de indbetales i nogle fonde for at lette statens udgifter til byfornyelse og byggeskadeudbedring, og i næste øjeblik skal de bruges til at forbedre den enkeltes bolig og ejendom, og begge dele kan jo ikke passe. Men det kan vi måske også få en nærmere redegørelse for i dag.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at huslejestigninger kun kan komme på tale i forbindelse med forbedring af den enkeltes bolig. Og så skal vi begynde med at give lejerne større indflydelse over de hensatte midler, de midler, der allerede i dag bliver hensat, men det har regeringen og regeringspartierne jo for længst afvist i forbindelse med et forslag fra Socialdemokratiet.

Hvad angår omfanget af nybyggeri i de kommende år, bygger redegørelsen jo også på nogle konklusioner fra budgetanalysen, nemlig at vi skulle nærme os en mætning på boligmarkedet. Redegørelsen forholder sig overhovedet ikke til den kritik, der har været rejst af disse beregninger over det fremtidige boligbehov. Lad mig blot nævne ændringer i familiemønsteret med

færre samboende, at flere muligvis vil efterspørge to boliger samt ændringer i dødeligheden og i antallet af nedlagte boliger. Alt dette er jo faktorer, som får indflydelse på det beregnede boligbehov.

Socialdemokratiet er helt enig i, at der ikke skal bygges flere boliger, end der er behov for, men de, der mangler en bolig nu, har jo ikke meget glæde af, at man rent beregningsteknisk vil kunne nå frem til en mætning i år 2010.

Jeg tror ikke, at vi når en direkte boligstøtte i 1989 på 19.000–20.000 boliger, som der står i redegørelsen, og det skyldes bl.a., at ældreboligbyggeriet ikke når det forudsatte omfang, og jeg tvivler også på, at det private byggeri holder forudsætningerne.

Jeg vil gerne give tilslutning til Entreprenørforeningens opfordring til, at man underkaster boligefterspørgslen en nøjere analyse og inddrager de relevante parter i sådan et arbejde. Der er god grund til at revurdere forudsætningerne for finanslovens kvotebegrænsning. Redegørelsen mangler også i disse beregninger at inddrage den samlede økonomi, hvor man også tog hensyn til beskæftigelsen samt de øgede moms- og skatteindtægter.

Vi har fået en henvendelse fra Byggefagenes Sammenslutning og som før nævnt også fra Entreprenørforeningen, der begge forudser en katastrofal udvikling i beskæftigelsen inden for byggebranchen.

Regeringen blev i dagsordenen af den 6. april opfordret til at fremkomme med mulige initiativer til nedbringelse af huslejen i det almennyttige byggeri uden offentlige udgifter. Det vil, siger boligministeren i redegørelsen, kræve, at de elementer, som fastlægger huslejen, gøres til genstand for nærmere overvejelser. Tænk, jeg troede det var det, boligministeren skulle bruge de syv måneder til at finde ud af og til at overveje.

Redegørelsen henviser til rapporten om det almennyttige byggeris anskaffelsesudgifter. I stedet for at forholde sig til rapportens forslag vil regeringen overveje muligheden for at fremkomme med initiativer, der kan nedbringe huslejen.

Dog mener regeringen, at man allerede nu kan nedsætte rammebeløbet med 5–10 pct., også uden kvalitetsproblemer. Jeg må spørge: Hvorfor ikke begynde med at se på rapportens forslag i stedet for en sådan generel nedsættelse?